

Barbara Buczek-Płachtowa

Szczytno

Informator Archeologiczny : badania 4, 248

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STARGARD

patrz wczesne średniowiecze

SZCZYTNO

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Barbara Buczek-Płachtowa. Finansował WKZ w Olsztynie. Drugi sezon badań. Zamek krzyżacki (XIV w.), kafle (XVII—XVIII w.).

W roku bieżącym główny nacisk położono na przebadanie dziedzińca oraz systemu podpiwniczenia zamku. Wykop na dziedzińcu odsłonił drewnianą studnię, usytuowaną w centralnym jego punkcie. W górnych partiach studnia miała kształt okrągły i była bardzo zniszczona, niżej natomiast odsłonięto cembrowinę prostokątną, o doskonale zachowanych dębowych ścianach. Konstrukcja ścian jest niezwykle interesująca i jak się wydaje nie znajduje analogii na terenie innych obiektów. Wypełnisko studni zawierało bardzo dużą ilość ceramiki z różnych okresów, kafli siedemnastych i osiemnastowiecznych, dachówek itp. Z analizy obiektu wynika, że okrągła górna cembrowina została nałożona znacznie później. Eksploracja studni będzie kontynuowana w roku przyszłym.

Drugim ciekawym obiektem odsłoniętym w północnym skrzydle zamku jest wejście i drewniane schody prowadzące do dolnych kondygnacji. Ze wstępnych badań wynika, że drewniane schody dobudowane zostały do kilku stopni z cegły gotyckiej w okresie późniejszym, kiedy podniósł się poziom dziedzińca. Wykop założony wewnątrz, na wysokości wejścia, odsłonił nie zidentyfikowane sklepienie, które położone są o całą wysokość kondygnacji niżej od sklepień odsłoniętych w roku ubiegłym uważanych za piwniczne. Przecięto profilem odsłoniętą w roku ubiegłym w baszcie „posadzkę”. Była to warstwa tłuczonej cegły z dużą ilością zaprawy wapiennej. Pod nią występowały trzy warstwy średniej wielkości kamieni narzutowych na zaprawie wapiennej, ułożonych na niezwiązanych, dużych narzutowcach, wchodzących w mur baszty. Wyeksplorowano do dna przybudówkę (2,70 x 2,20 m), dostawioną do zachodniej ściany baszty i południowej ściany skrzydła zamku. Zbudowana była ona z cegły gotyckiej na kamiennym fundamencie, bardzo głęboko posadowionym do 6 m. Nie rozpoznano na razie jej przeznaczenia. Wypełnisko stanowiła ogromna ilość zabytków. Były tam ułamki ceramiki głównie siwej, czternastowiecznej, dachówek, cegieł profilowanych, płytek okiennych (między innymi fragmenty barwnych płytek witrażowych), kości rybie (głównie szczupaka), grzęzidła i inne.

Projektuje się kontynuację badań w latach następnych.